

Teika par Putraskalnu

Reiz latviešu vīri nonākuši līdz Igaunijas robežai un apmetušies atpūsties.

Vārījuši lielu katlu ar putru, lai tiktu spēks kaulos.

Pulciņš igauņu no savas puses sanākuši kopā un metuši akmeni uz latviešu pusi.

Akmens trāpījis tieši katlā... un kalna virsa kļuvusi staigna, ejot pa to, licies, ka staigā pa putru. Tā kalnu nosaukuši par Putraskalnu.